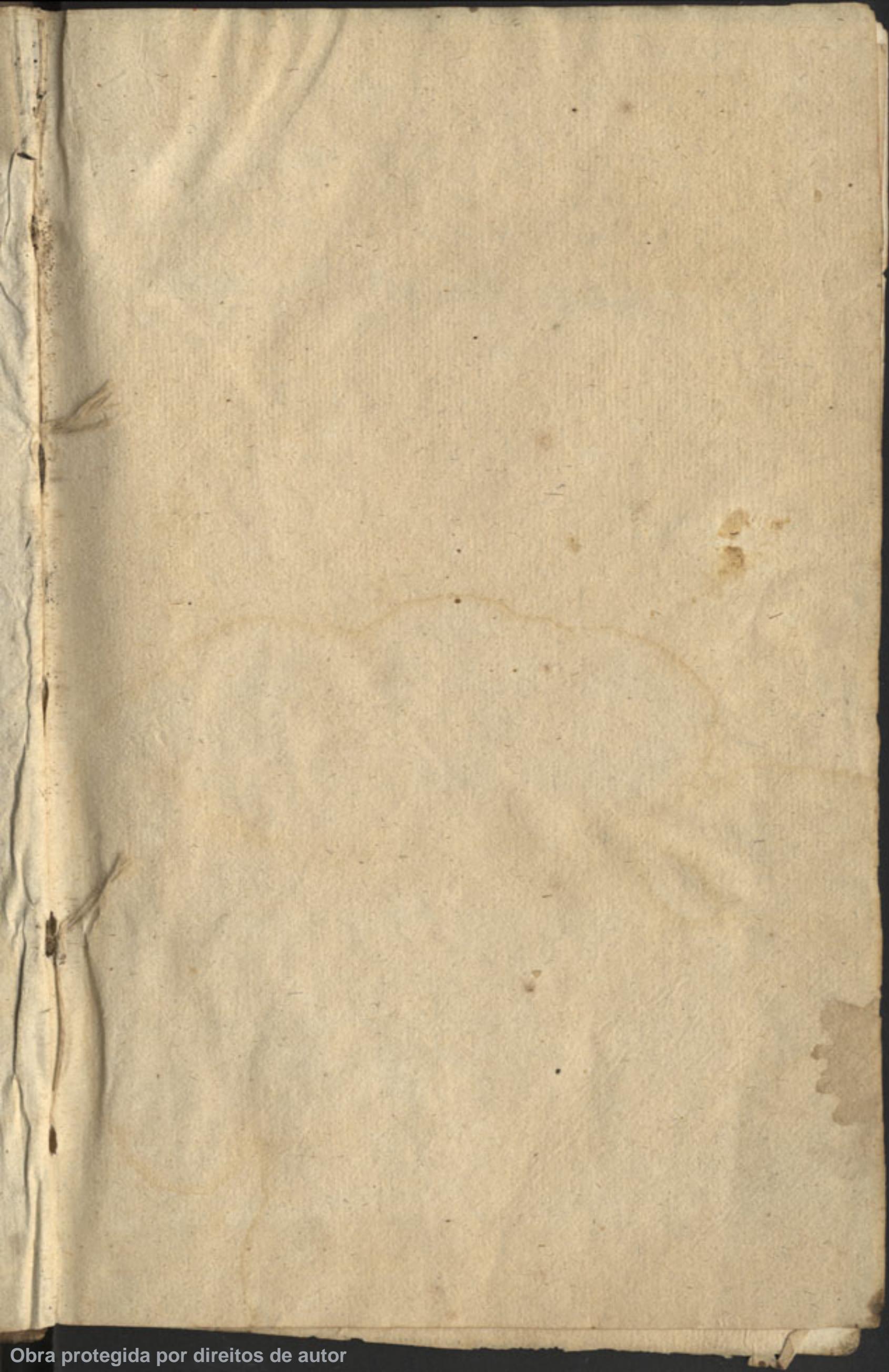
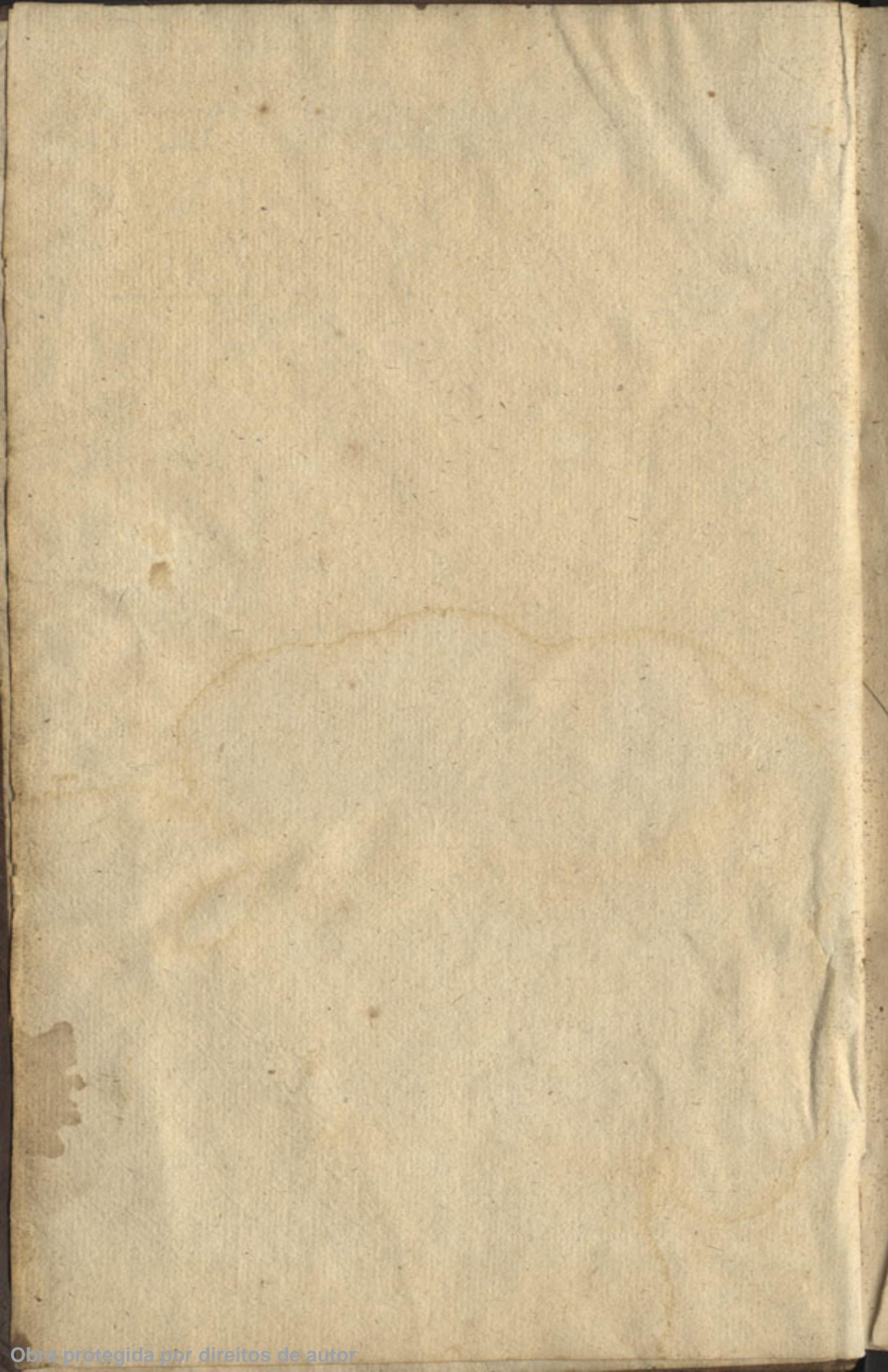

Obra protegida por direitos de autor

Fr. José de Abra, Ermita Calvado
de Sto Agostinho, Natural de Pu-
nhil.

N

C

Foi

ARTE NOVA
DA
LINGUA GREGA

PARA USO
DO COLLEGIO DA GRAÇA DE COIMBRA.

FEITA, E OFFERECIDA
A' VIRGEM MARIA N. S.

por
Fr. CUSTODIO DE FARIA

*Professor de Grego, e de Hebraico do mesmo
Collegio.*

COIMBRA.

NA REAL TYPOGRAFICA DA UNIVERSIDADE.

ANNO M. DCC. XC.

*Com licença da Real Meza da Commissão Geral, sobre
o Exame, e Censura dos Livros.*

Foi taxado este Livro em quatrocentos e oitenta reis em
papel.

Affiduus usus uni rei deditus, & ingenium, & ARTEM s^apè vincit.

Cic. pro Balb. n. 20,

Obra protegida por direitos de autor

ARTE NOVA DA LINGUA GREGA.

CAPITULO I.

Das Letras, e suas divisões.

À todos sabem, que as Grammaticas não saõ contra cousa mais, que certa collecção de preceitos para aprender qualquer lingua.

Os preceitos de todas, e principalmente desta, que tratamos, tendem todos a ensinar a ler, e differenciar as palavras, conhecendo o que he nome, o que he verbo, e o que saõ *particulas*, para que assim sabendo-se, que parte he de oração, procurando-se nos Dicionarios os seus significados, se consiga a intelligencia do que se leo.

Ora, e como para se ler he indispensável o conhecimento das letras, por isso de cada huma se explica:

A

A

	A Figura.	O Nome.	e o Valor.
1.	A α	Alpha	A a.
2.	B β γ	Beta	B b.
3.	Γ γ	Gamma	G g. *
4.	Δ δ	Delta	D d.
5.	E ε	Epsilon	E e breve.
6.	Z ζ η	Zeta	Z z.
7.	H η	Eta	E e longo.
8.	Θ θ	Theta	th.
10 9.	I ι	Iota	I i.
20 10.	K κ	Cappa	K c.
30 11.	Λ λ	Lambda	L l.
40 12.	M μ	My	M m.
50 13.	N ν	Ny	N n.
60 14.	Ξ ξ	Xi	X x.
70 15.	O ο	Omicron	O o breve.
80 16.	Π π ω	Pi	P p.
90 17.	R ρ ε	Rho	R r.
100 18.	Σ Σ σ	Sigma	S s.
110 19.	T τ	Tau	T t.
120 20.	Υ υ	Ypsilon	Y u
130 21.	Φ φ	Phi	Ph.
140 22.	Χ χ	Chi	Ch.
150 23.	Ψ ψ	Psi	Pf.
160 24.	Ω ω	Omega	O o longo.

Das Vogaes.

São as letras por todas 24 : destas humas são vogaes , outras consoantes. *Vogaes* aquellas , que podem fazer syllaba sós : *Consoantes* a mesma palavra está mostrando , que para fazerem som , ou conf-

* E antes de outro γ , η , ξ , ou χ tem o som de n.

Ora destes Pronomes primitivos derivaõ-se outros, a que por sua significaõ chamaõ:

Pronomes Possessivos.

Pronomes Possessivos saõ:

ἐμὸς, ἡ, ὁν, *meus*, *a*, *um*: do genitiv. de ἵγω, ἐμός.
 σὸς, σὴ, ὁν, *tuus*, *a*, *um*: do genitiv. de σὺ, σὲ.
 ὅς, ἥ, ὁν, *suis*, *a*, *um*: do genitiv. ὁ, *sui*.
 νωΐτερος, α, ον, *noster*, *a*, *um* duorum: derivados de νὼ.
 σφωΐτερος, α, ον, *vester*, *a*, *um* duorum: derivado de σφῶ.
 ἡμέτερος, α, ον, *noster*, *a*, *um* multorum: de ἡμῶν.
 ὑμέτερος, α, ον, *vester*, *a*, *um* multorum: de υμῶν.
 σφέτερος, α, ον, *suis*, *a*, *um* illorum multorum: de σφῶν.

Pronomes Demonstrativos.

S I N G U L A R.

ἐκεῖνος, η, ο, *ille*, *a*, *ud*: οὗτος, αὐτη, τέτο, *bic*, *hæc*, *hoc*.
 ἐκεῖνη, ἐκείνης, ἐκείνη: τέτη, ταύτης, τέτη.
 ἐκεῖνω, ἐκείνη, ἐκείνω: τέτω, ταύτη, τέτω.
 ἐκεῖνον, ἐκείνων, ἐκείνο: τέτον, ταύτην, τέτο.

D U A L.

ἐκείνω, ἐκείνος, ἐκείνω: τέτω, ταύται, τέτω.
 ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν: τέτοιν, ταύταιν, τέτοιν.

E

P L U-

PLURAL.

ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα:	οὗτοι, αὐταὶ, ταῦτα.
ἐκεῖνων:	τάτων.
ἐκείνοις, ἐκείναισι, ἐκείνοις:	τάτοις, ταῦταις, τούτοις.
ἐκεῖνας, ἐκείναις, ἐκεῖνα:	τάτας, ταῦτας, ταῦτα.

Pronomes Relativos.

SINGULAR.

οὗ, η, οῦ:	αὐτός, αὐτή, αὐτό.
τοῦ, της, τοῦ:	αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ.
ω̄, ω̄, ω̄:	αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ.
οὗν, αἵν, οἵν:	αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό.

DUAL.

ω̄, αἱ, ω̄:	αὐτώ̄, αὐτά̄, αὐτώ̄.
οἵν, αἵν, οἵν:	αὐτοῖν, αὐταιῖν, αὐτοῖν.

PLURAL.

οἱ, αἱ, αἱ:	αὐτοί, αὐταί, αὐτά.
ω̄ν:	αὐτῶν.
οἵς, αἵς, οἵς:	αὐτοῖς, αὐταῖς, αὐτοῖς.
αἱς, αἱς, αἱ:	αὐτά̄ς, αὐτά̄ς, αὐτά.
qui, quæ, quod.	ipse; a, ut.

Ha outros Pronomes, como:

SIN-

S I N G U L A R.

tis, *aliquis*, *ti*, *aliquid*: ὅτις, ἥτις, ὅτι, *quicumq.*
tivōs: Att. τις οἵτινος, ηὔτινος, οἵτινος. Att. ὅτις.
tivī: Att. τῷ οἵτινε, ηὔτινε, οἵτινι. Att. ὅτῳ.
tivā: τῇ οἵτινα, ηὔτινα, οἵτινα.

D U A L.

tive: οἵτινε, αἵτινε, οἵτινε.
tivōi: οἵτινοι, αἵτινοι, οἵτινοι.

P L U R A L.

tivēs, *tivās*: οἵτινες, αἵτινες, οἵτινα.
tivōwv: οἵτινοι.
tivōi: οἵτινοι, αἵτινοι, οἵτινοι.
tivās, *tivā*: οἵτινας, αἵτινας, οἵτινα.

E os Atticos dize: *ἄττα*, por *ἄτινα*.

Ora este Pronome *tis*, a que chamaõ *indifinito*, com este acento *grave* significa meramente *aliquis*; se tem acento *agudo* vale o mesmo, que: *Quis?* *Quæ?* *Quod?*

Achaõ-se outros Pronomes, que só tem certos casos, como saõ:

ἐμαυτῆ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, *mei ipsius*.
 ἐμαυτῷ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτῷ, *mibi ipsi*.
 ἐμαυτὸν, ἐμαυτὸν, ἐμαυτὸ, *me ipsum*.

σεαυτῆ, σεαυτῆς, σεαυτῆ, *tui ipsius*.
 σεαυτῷ, σεαυτῷ, σεαυτῷ, *tibi ipsi*.
 σεαυτὸν, σεαυτὸν, σεαυτὸ, *te ipsum*.

E ii

ἐαυτῆ,

ἐαυτῷ, ἐαυτῷς, ἐαυτῷ, *sui ipsius.*
 ἐαυτῷ, ἐαυτῇ, ἐαυτῷ, *sibi ipsi.*
 ἐαυτὸν, ἐαυτὴν, ἐαυτὸ, *se ipsum.*

E só este ultimo tem Plural, onde se declina do modo seguinte, e serve para a primeira, segunda, e terceira pessoa; v. g.

ἐαυτῶν, vel σφῶν αὐτῶν, *nostrum, vestrum, sui ipsorum.*
 ἐαυτοῖς, vel σφίσιν αὐτοῖς, *nobis, vobis, sibi ipsi.*
 ἐαυτοῖς, vel σφᾶς αὐτοῖς, *nos, vos, se ipso.*

Muitas cousas mais ha, que notar; como v. g.: que para chamarem ó *tu*, dizem ὢ *τος*, ὢ *αὐτη*, &c. que juntando hum a certos pronomes destes, lhes fazem ter huma significaçāo particular: v. g.

ἴκεινος, *ille*, *ἴκενος*, *aquelle alli.*
ὗτος, *bis*, ou *iste*, *ὗτος*, *este aqui*; a que chamaõ *indicativo*, usado principalmente pelos Atticos; mas tudo o mais o uso ensinará.

C A P I T U L O III.

Dos Verbos, e suas particularidades.

VErbo he tudo aquillo, que significa acçāo, ou paixaõ: os que significaõ acçāo, ou transiente, ou immanente chamaõ-se activos: os outros saõ passivos: e todos tem por attributo esencial o conjugarem-se por tempos, e pessoas.

No Grego pois, falando geralmente, ha só duas

duas conjugações : huma de Verbos em ω , $\tilde{\omega}$, outra de Verbos em $\mu\iota$, cujas Passivas de todos acabaõ em $\mu\alpha\iota$, mas he preciso notar, que esta terminaçãõ nem sempre denota Passiva, por isso, que tem esta Lingua tres vozes : Activa, Passiva, e Media, a qual tendo na maior parte dos seus tempos a mesma terminaçãõ, que a Passiva, significa alternativamente, ora Activa, ora a mesma Passiva : se bem que esta poucas vezes.

Tem tres pessoas, primeira, segunda, terceira.

Tem tres numeros, Singul., Dual, e Plural.

Sinco modos, Indicativo, Subjunctivo, Optativo, Imperativo, e Infinito, em que se contaõ tambem os Participios.

Tempos, na Activa oito, na Passiva nove :

Presente, Preterito imperfeito, Futuro primeiro, Futuro segundo, Aoristo primeiro, Aoristo segundo, Preterito perfeito, Plusquam perfeito ; e na Passiva o *Paulo post* Futuro. E cada hum destes tempos se conjuga pelos modos.

Principiaõ-se a conjugar pela primeira pessoa do Presente, nem isto pareça escusado dizer-se, porque ha outras linguas, que naõ principiaõ assim, como he v. g. a Hebraica, que principia a conjugar-se pela terceira pessoa do Preterito.

He pois o Presente a primeira raiz de formaçãõ: o Futuro primeiro à segunda : o Preterito perfeito a terceira ; porém concorre muito para a formaçãõ de todo o verbo, saber-se, qual he a sua letra *Figurativa*.

III.

Conjugação das verbos da 1ª conjug. no modo act. 1º tempo.

No-

Nota sobre a Figurativa dos Verbos.

Entende-se pois por letra *Figurativa*, ou *Characteristicā* do Verbo aquella, que precede á terminaçāo: v. g. στά-ω, *sto*, tem por Figurat. o α: λείβ-ω, *libo*, tem por Figur. o β, &c.

Mas tendo o Verb. estas duas consoantes κτ, μν, πτ, &c. precedentes á terminaçāo, a primeira he que se reputa por *Figura*: v. g.

em τίκτω, *pario*, he ο κ; em τέμνω, *seco*, he ο μ; em κόπτω, *scindo*, he ο π a Figur. &c.

O que sabido; e que o Presente he a primeira raiz de formaçāo de qualquer Verbo: resta dizer:

Que todo o Verbo, que tiver por *figurativa* no Presente qualquer das letras vogaes, ou diphthongo, a que chamaõ Verbo de ω *puro*, * tem o Futur. em σω, Perfeit. να: v. g.

τίω,	<i>bonoro</i> ,	τίσω,	τέ - τικα.
λύω,	<i>solvo</i> ,	λύσω,	λέ - λυκα.
σείω,	<i>quatio</i> ,	σείσω,	σέ - σεκα.
γελάω,	<i>rideo</i> ,	γελάσω,	γέ - γελακα.

Todo o Verbo, que tiver por figurativa alguma das consoantes, que abaixo se hade ver, que precedem á terminaçāo ω: isto he: Verbos, cujos Presentes saõ:

Em

* E outros lhe chamaõ Verbos da sexta Conjugação.

Em $\beta\omega$ $\pi\omega$ tem Futur. $\psi\omega$; Perfeit. $\phi\alpha.$ 1.ª* $\phi\omega$ $\pi\tau\omega$ Em $\gamma\omega$ $\chi\omega$ — — $\xi\omega;$ — $\chi\alpha.$ 2.^a $\kappa\omega$ $\kappa\tau\omega$ Em $\theta\omega$ $\delta\omega$ — — $\sigma\omega;$ — $\kappa\alpha.$ 3.^a $\tau\omega$ Em $\zeta\omega$ $\sigma\sigma\omega$ — $\sigma\omega$, ou $\xi\omega$ — $\kappa\alpha$, ou $\chi\alpha.$ 4.^a $\tau\tau\omega$ Em $\lambda\omega$ $\nu\omega$ — — $\lambda\tilde{\omega};$ — } — $\kappa\alpha.$ $\xi\omega$ — — $\nu\tilde{\omega};$ — } — $\kappa\alpha.$ Em $\mu\nu\omega$ $\mu\omega$ } — — $\mu\tilde{\omega};$ — } — $\eta\kappa\alpha.$ 5.^a

v. g. 1.

$\tau\rho\iota\chi\omega,$	$\tau\rho\iota\psi\omega,$	$\tau\acute{e} - \tau\rho\iota\phi\alpha,$	<i>tero.</i>
$\tau\acute{e}\rho\pi\omega,$	$\tau\acute{e}\rho\psi\omega,$	$\tau\acute{e} - \tau\acute{e}\rho\phi\alpha,$	<i>delecto.</i>
$\nu\acute{e}\phi\omega,$	$\nu\acute{e}\psi\omega,$	$\nu\acute{e} - \nu\acute{e}\phi\alpha,$	<i>sobrius sum.</i>
$\kappa\acute{o}\lambda\acute{a}\pi\tau\omega,$	$\kappa\acute{o}\lambda\acute{a}\psi\omega,$	$\kappa\acute{e} - \kappa\acute{o}\lambda\acute{a}\phi\alpha,$	<i>tundo.</i>

2.

* 1.ª 2.ª 3.ª 4.ª 5.ª Conjugações chamadas a cada huma destas classes.

O Futuro 2.º Med.

Fórmase do Activo mudando o $\tilde{\omega}$ em $\tilde{\mu}\alpha\iota$; v.g.

$\tau\iota-\tilde{\omega}$, $\tau\iota-\tilde{\mu}\alpha\iota$, *honorabo*, vel *honorabor*.

O Aoristo 2.º Med.

Fórmase do Activo mudando o $\sigma\nu$ em $\mu\nu$: v.g.

$\tilde{\epsilon}\tau\iota-\sigma\nu$, $\tilde{\epsilon}\tau\iota-\mu\nu$, *honoravi*, aut *honoratus fui*.

O Preterito Perfeito Med.

Fórmase do Activo tirando-lhe a *figurativa*, e pondo em seu lugar a do Fut. 2.º activo: conservando o redobro, e a penultima do mesmo Perf. activo: v. g.

P. act. $\tau\acute{\epsilon}\tau\iota-\kappa-\alpha$: P. Med. $\tau\acute{\epsilon}\tau-\iota-\alpha$: do Fut. 2.º $\tau-\iota-\tilde{\omega}$.

Porém se o Pret. act. for em $\eta\kappa\alpha$ tiraõ-se o κ figurativo, e mais o η : v. g.

$\tau\acute{\epsilon}\tau\iota\mu\eta\kappa\alpha$. Med. $\tau\acute{\epsilon}\tau\iota\mu\alpha$, &c.

O Plusq. Perf. Med.

Fórmase deste mesmo Perf. Med. mudando o α em $\epsilon\nu$, e pondo-lhe o seu aumento como na activa.

Tudo se verá melhor na seguinte Taboa.

Ta-

Taboa Media dos Verbos

	<i>No Indicativo.</i>	<i>No Conjuntivo.</i>	<i>No Optativo.</i>
Pre-sente.	Tí- <i>oμαι</i> , -η, - <i>εται</i> : -έμεθον, -εζθον, -εσθον; -έμεθα, -εζθε, -ενται.	τί- <i>εμαι</i> , -η, - <i>ηται</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθεν; άμεθα, -εζθε, -ανται.	τι- <i>έμην</i> , -οιο, - <i>ειτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντο.
Imper-fecto.	έπι- <i>έμην</i> , -η, - <i>επτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -έζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντρο.		
Fut. I. ^o	τίσ- <i>ομαι</i> , -η, - <i>εται</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθον; -έμεθα, -εζθε, -ενται.		τισ- <i>έμην</i> , -οιο, - <i>ειτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντο.
Ao. I. ^o	έπιο- <i>έμην</i> , -ω, - <i>ετο</i> : -έμεθον, -εζθον, -έζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντο.	τίσ- <i>εμαι</i> , -η, - <i>ηται</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -ανται.	τισ- <i>έμην</i> , -οιο, - <i>ειτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντο.
Fut. 2. ^o	τί- <i>εμεσον</i> , -η, - <i>είται</i> : -έμεθον, -εζθον, -έζθην; -έμεθα, -εζθε, -ενται.		τι- <i>έμην</i> , -οιο, - <i>ειτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντο.
Ao. 2. ^o	έπι- <i>έμην</i> , -η, - <i>επτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -έζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντρο.	τί- <i>εμαι</i> , -η, - <i>ηται</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -ανται.	τι- <i>έμην</i> , -οιο, - <i>ειτο</i> : -έμεθον, -εζθον, -εζθην; -έμεθα, -εζθε, -εντο.
Pret. Perf.	τίτι- <i>α</i> , -ας, - <i>ετ</i> : -ετον, -ετον: -εται, -εται.	τετι- <i>ω</i> , -ης, -η: -ετον, -ετον:	τετι- <i>έμη</i> , -οιο, - <i>ει</i> : -ετον, -ετον, -ετην;
Pret. Plusq. Perf.	i- <i>τετι-ειν</i> , -εις, -ει: -ειτον, -ειτην: -ειμεν, -ειτε, -εισαν.	-ομετε, -ητε, -ασι.	-ομετεν, -ητε, -ειεν.

em ω pelas Pessoas.

No Imperativ.	No Infinito.	No Participio.
τί-ου, -έσθω :		τι-όμενος, -ομένη, -όμενον. τι-ομένη, -ομένης, -ομένη, &c. <i>Qui, quæ, quod honorat, seu honoratur: honorabat, vel honorabatur.</i>
-εσθον, -έσθων :	τι-εσθαι.	
-εσθε, -έσθωσαν.		
	τισ-εσθαι.	τισ-όμενος, -ομένη, -όμενον. τισ-ομένη, -ομένης, -ομένη, &c.
τισ-αι, -άσθω :		
-ασθον, -άσθων :	τισ-ασθαι.	τισ-άμενος, -αμένη, -άμενον. τισ-αμένη, -αμένης, -αμένη, &c.
-ασθε, -άσθωσαν.		
	τι-εισθαι.	τι-ήμενος, -ημένη, -ήμενον. τι-ημένη, -ημένης, -ημένη, &c.
τι-η, -έσθω :		
-εσθον, -έσθων :	τι-εσθαι.	τι-έμενος, -ομένη, -όμενον. τι-ομένη, -ομένης, -ομένη, &c.
-εσθε, -έσθωσαν.		
τιτι-ε, -έτω :		τιτι-ώς, -οή, -ής.
τιτι-ετον, -έτων :	τιτι-ήται.	τιτι-έτος, -οήτης, -έτης, &c. <i>Qui, quæ, quod honoravit, vel fuit honoratus, &c.</i>
-έτε, -έτωσαν.		

Explicaçao sobre a Penultima do Preter. Med.

Dissemos assima, que os Perfeitos Med. conservavaõ a penultima dos activos; porém nem todos os verbos a conservaõ, como *κλάζω*, *το-
ciferor*, e *θάλλω floreo*, que mudaõ o *α* em *η*:
v. g. *κέκληγα*, *τέθηλα*.

Os verbos, que tiverem *αι* por penultima no Presente activo mudaõ-no em *η* neste P. M. v. g.

φαίνω, *πεφηνα*; *μαίνω*, *μεμηνα*, *insanivi*.

Os verbos de duas syllabas, cuja penultima no Fut. I.^o activo for hum: mudaõ-no em *ο*: v. g.

λέγω, F. I.^o *λεῖω*, P. M. *λέλογα*.
σπείρω, F. I.^o *σπερῶ*, P. M. *ἱσπορα*.

Os que tiverem *ει* no Presente activo, ou sejaõ de duas, ou mais syllabas, e conservarem este *ει* no Fut. I.^o activo mudaõ-no em *οι*: v. g.

λείω, F. *λείψω*, P. M. *λέλοιπα*.
ἀλείψω, *ungo*, F. *ἀλείψω*, P. M. *ἄλοιφα*, &c.

Taboa Media

	No Indicativo.	Conjunct.	Optativ.
Presentes, e Imperfeitos.	τύπτομαι, ἐτυπτόμεν λέγωμαι, ἐλεγόμεν πειθόμαι, ἐπειθόμεν φράζωμαι, ἐφράζόμεν σπείρομαι, ἐσπειρόμεν ἀκέρομαι, ἀκυρόμεν	τύπτωμαι λέγωμαι πειθώμαι φράζωμαι σπείρωμαι ἀκέρωμαι	τυπτόμεν λεγόμεν πειθόμεν φραζόμεν σπειρόμεν ἀκυρόμεν
Futuros I. os	τύψμαι λέξωμαι πείσμαι φράσωμαι σπειρόμαι ἀκέρωμαι		τυφόμεν λεξόμεν πεισόμεν φρασόμεν σπειρόμεν ἀκυρόμεν
Aoristos I. os	ἐτυπάμεν ἐλεξάμεν ἐπιθάμεν ἐφρασάμεν ἐσπειράμεν ἄκυράμεν	τύψμαι λέξωμαι πείσμαι φράσωμαι σπείρωμαι ἀκέρωμαι	τυφάμεν λεξάμεν πεισάμεν φρασάμεν σπειράμεν ἀκυράμεν
Futuros 2. os	τυπῶμαι λεγῆμαι πεῖθημαι φραδῆμαι σπαρῆμαι ἀκέρημαι		τυπέμεν λεγόμεν πειθόμεν φραδόμεν σπαρόμεν ἀκούμεν
Aoristos 2. os	ἐτυπόμεν ἐλεγόμεν ἐπιθόμεν ἐφραδόμεν ἐσπειρόμεν ἄκορέμεν	τύπωμαι λέγωμαι πειθώμαι φράδωμαι σπέρωμαι ἀκόμωμαι	τυπούμεν λεγόμεν πειθόμεν φραδόμεν σπειρόμεν ἀκούμεν
Perfeitos, e Plus.	τέτυπα, ἐτετύπειν λέλογα, ἐλελόγειν πέποιθα, ἐπεποίθειν πέφραδα, ἐπεφράδειν ἐσπερα, ἐσπερέιν ἥκον, ἥκειν	τετύπω λελόγω πεποίθω πεφράδω ἐσπερώ ἥκεω	τετύπουμ λελόγουμ πεποίθουμ πεφράδουμ ἐσπερόμει ἥκοιμει
Presente Composto.	ἀντιτύπτομαι διελέγομαι καταπειθόμαι παραφράζομαι περισπειρόμαι ὑπακύομαι	Imperf. Compost.	ἀντιτυπτόμεν διελεγόμεν καταπειθόμεν περισπειρόμεν παραφράζόμεν ὑπακύμεν

de Verbos conjugados pelos modos.

Imperat.	Infinit.	Participios.
τύωτε	τύπτεινται	τυπτόμενος.
λέγε	λέγεινται	λεγόμενος.
πειθεῖ	πειθεῖνται	πειθόμενος.
φράζε	φράζεινται	φραζόμενος.
σωτίζε	σωτίζεινται	σωτηρόμενος.
ἀκύνε	ἀκύνεινται	ἀκυνόμενος.
	τύψεινται	τυψόμενος.
	λέξεινται	λεξόμενος.
	πεισεῖνται	πεισόμενος.
	φράσεινται	φρασόμενος.
	σωτερεῖνται	σωτερόμενος.
	ἀκέσθεινται	ἀκεσθόμενος.
τύψει	τύψαεινται	τυψάμενος.
λέξει	λέξαεινται	λεξάμενος.
πεισεῖ	πεισαεῖνται	πεισάμενος.
φράσει	φράσαεινται	φρασάμενος.
σωτερεῖ	σωτεραεῖνται	σωτεράμενος.
ἀκέσθει	ἀκέσθαεινται	ἀκεσθάμενος.
	τυπεῖνται	τυπέμενος.
	λεγεῖνται	λεγόμενος.
	πειθεῖνται	πειθόμενος.
	φραδεῖνται	φραδόμενος.
	σωταρεῖνται	σωταρόμενος.
	ἀκοεῖνται	ἀκούμενος.
τυπεῖ	τυπαεῖνται	τυπάμενος.
λεγεῖ	λεγαεῖνται	λεγόμενος.
πειθεῖ	πειθαεῖνται	πειθάμενος.
φραδεῖ	φραδαεῖνται	φραδάμενος.
σωταρεῖ	σωταραεῖνται	σωταράμενος.
ἀκοεῖ	ἀκοαεῖνται	ἀκοάμενος.
ΤΕΤΥΩΣ	ΤΕΤΥΩΣΕΙΝΤΑΙ	ΤΕΤΥΩΣΩΝ.
λέλογη	λελογήνται	λελογών.
πειθαίνει	πειθαίνεινται	πειθαίνεινται.
φραδάζει	φραδάζεινται	φραδάζεινται.
σωταρεῖ	σωταρείνται	σωταρόμενος.
ἀκοεῖ	ἀκοείνται	ἀκούμενος.
τέτυωσε	τετυωσένται	τετυωσών.
λέλογησε	λελογήσεινται	λελογών.
πειθαίνεισε	πειθαίνεισεινται	πειθαίνεισεινται.
φραδάζεισε	φραδάζεισεινται	φραδάζεισεινται.
σωταρεῖσε	σωταρείσεινται	σωταρόμενος.
ἀκοεῖσε	ἀκοείσεινται	ἀκούμενος.
τέτυωσεν	τετυωσένται	τετυωσών.
λέλογησεν	λελογήσεινται	λελογών.
πειθαίνεισεν	πειθαίνεισεινται	πειθαίνεισεινται.
φραδάζεισεν	φραδάζεισεινται	φραδάζεισεινται.
σωταρεῖσεν	σωταρείσεινται	σωταρόμενος.
ἀκοεῖσεν	ἀκοείσεινται	ἀκούμενος.
&c.		&c.

